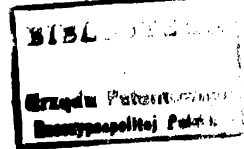

Warszawa, dnia 20 marca 1952 r.

A22 b 5/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34689

Kl. 66 a, 8

Centrala Skór Surowych
Przedsiębiorstwo Państwowe
(Łódź, Polska)

Urządzenie do ściągania skór kruponowych z tusz świńskich

Udzielono z mocą od dnia 17 października 1947 r.

Przedmiotem wynalazku jest urządzenie do ściągania skór kruponowych z tusz świńskich.

Ręczne ściąganie skór kruponowych z tusz świńskich powoduje znaczne uszkodzanie tej skóry, a ponadto zajmuje dużo czasu.

Niedogodności te usuwa urządzenie według wynalazku, które ma na celu całkowite zmechanizowanie czynności ściągania z tusz świńskich skór kruponowych, zawartych w granicach od uszu do tylnych kręgów z pozostawieniem nieużytku brzusznej tej samej długości i szerokości odpowiadającej rozstępowi kończyn. Urządzenie pozwala na 15-20-krotne zmniejszenie czasu zdejmowania skór w porównaniu z pracą ręczną.

Zasada działania urządzenia według wynalazku polega na tym, że tusza świnią jest układana podłużnie na specjalnym walcu nośnym służącym do jej obracania podczas odłączania z niej skóry od tkanki tłuszczowej za pomocą odpowiedniego noża, posuwającego się wzdłuż linii największego docisku tuszy do tego walca, przy czym do zabezpieczenia tuszy od zsunienia się z walca

obrotowego zastosowane są przenośniki pasowe, które jednocześnie ułatwiają obrót tuszy na walcu. Przenośniki te są osadzone przesuwnie zarówno w kierunku podłużnym jak i poprzecznym walca nośnego w celu przystosowania urządzenia według wynalazku do wymiarów tuszy. Urządzenie według wynalazku jest ponadto zaopatrzone w pomocnicze narzędzia, umieszczone wewnątrz obrotowego walca nośnego i służące do początkowego nadcięcia skóry wzdłuż tuszy oraz do zaczepiania o brzeg zdejmowanej skóry i jej naciągu w czasie początkowego ściągania tej skóry aż do chwili, kiedy jej naciąg będzie mógł być dokonywany przy pomocy walców nośnego i pomocniczego. Urządzenie według wynalazku jest następnie wyposażone w zewnętrzne noże sierpowe do poprzecznego przecinania skóry oraz w specjalną pochwę, obejmującą częściowo walec nośny i osadzoną na niej z pewnym luzem a przeznaczoną do unoszenia skóry na wysokość, pozwalającą na odcinanie skóry od tuszy.

Urządzenie według wynalazku jest bliżej wyjaśnione przy pomocy załączonego rysunku, na któ-

rym fig. 1 przedstawia widok tego urządzenia w kierunku osi walca z ułożoną na nim tuszą świńską, fig. 2—widok boczny urządzenia według fig. 1, fig. 3 — poprzeczny przekrój walca nośnego wraz z przekrojem poprzecznym noża do przecinania tkanki tłuszczowej i przekrojem walca pomocniczego i pochwy, fig. 4 — widok części noża do przecinania wzdłuż tuszy przed rozpoczęciem zabiegu zdejmowania kruponu, fig. 5 — widok ogólny pochwy z przecięciami do przestawiania noża sierpowego wraz z zazębieniem do obrotu pochwy na walcu nośnym i wreszcie fig. 6 — widok noża sierpowego o podwójnym ostrzu do poprzecznego przecinania skóry kruponowej.

W myśl wynalazku tuszę świńską, z której ma być zdjeta skóra, układa się na wydrążonym walcu nośnym *a*, którego końce są osadzone we wspornikach *A*. Tuszę układa się na tym walcu tak, aby obie nogi tej tuszy zwisały w dół pod kątem do pionu. Walec *a* posiada na obu swych końcach zębate pierścienie *j* i na części swego obwodu jest otoczony cylindryczną pochwą *b*, która przy swym obrocie powoduje unoszenie skóry przy nożu, w celu jej odcięcia od tuszy. Z walcem nośnym *a* współpracuje walec dociskowy *c*, który powoduje ciągnięcie zdejmowanej skóry. Po obu stronach walca *a*, nieco ponad nim, umieszczone są wsporniki *d*, zabezpieczające tuszę od zsunienia się walca *a*. Na wspornikach *d* osadzone są rolki *y* z założonymi na nie pasami bez końca, które to przenośniki ułatwiają obrót tuszy przez dociskanie do niej tych pasów. Do wsporników pasowych dotyczą czujniki elektryczne *e*, zaopatrzone w przekaźniki i połączone przewodami z silnikiem elektrycznym nieuwidocznionym na rysunku. Czujniki te służą do włączenia silnika i przełączania kierunku jego biegu, zależnie od strzałki ugięcia pasa, wywołanego naciskiem obracającej się tuszy. Do walca nośnego *a* w górnej jego części przylega obsada *f* z osadzonym w łukowej jej szczelinie nożem *f'* służącym do przecinania tkanki tłuszczowej zrosniętej ze skórą.

Wspomniane wsporniki *d* przenośników pasowych są osadzone przestawnie a mianowicie mogą być przesuwane podłużnie za pomocą śruby pokręcanie kółkiem ręcznym *g* w zależności od długości tuszy świńskiej, oraz poprzecznie, w celu dostosowania odstępu między nimi do wymiarów obracanej tuszy. To rozsuwanie poprzeczne uskutecznia się przy pomocy śruby *x* o gwincie prawym i lewym sprzężonej z przekładnią ślimakową *h*, lub inną napędzaną silnikiem elektrycznym *l*.

Urządzenie według wynalazku działa w sposób opisany poniżej.

Jak już wspomniano, w celu zdjęcia skóry tusza jest układana na walcu nośnym *a* z obu nogami zwisającymi w dół pod pewnym kątem do pionu i jest przytrzymywana od zsunienia się bocznymi przenośnikami pasowymi *d* obchwytyjącymi boki tuszy. Stopień docisku pasów do tuszy jest regulowany samoczynnie elektrycznym czujnikiem *e* reagującym na wielkość strzałki ugięcia pasów i włączonym do obwodu prądu silnika elektrycznego. Przy większym wychyleniu pasa, spowodowanym większymi wymiarami obracanej tuszy, następuje uruchomienie wewnętrznych kontaktów czujnika *e*, który jest połączony z silnikiem elektrycznym sprzężonym z przekładnią ślimakową i śrubą, której jedna część posiada gwint prawy, drugi zaś gwint lewy i która służy do symetrycznego oddalania od siebie wsporników pasowych *d*. Przy dalszym rozsuwaniu tych wsporników *d* kontakty czujnika *e* rozłączają się, powodując wyłączenie tego silnika. Przy zbyt dużym zmniejszeniu się wygięcia pasa, powodowanym zmniejszeniem się wymiaru obracanej tuszy, następuje przełączenie silnika i uzyskanie obracania się śruby *x* w przeciwnym kierunku, a tym samym i ściskanie tuszy w granicach z góry ustalonych przy regulacji całego urządzenia według wynalazku.

Stołość naprężenia pasów niezbędnego do poprawnej pracy uzyskuje się za pomocą specjalnej śruby do regulacji naciągu pasów i kontroli wskazań dynamometrów *k*, ułatwiających wyregulowanie strzałki ugięcia pasów.

Wewnętrzną konstrukcję walca nośnego *a* wyjaśnia fig. 3. Walec *a* wykonany jest z żeliwa i tylko na pewnej części swej długości posiada odcinek stalowy *a'*, połączony z walcem *a* śrubami. Między tym odcinkiem stalowym *a'* i walcem żeliwnym *a* pozostawiona jest szczelina, w której umieszczony jest podłużny noż *m* o budowie przedstawionej na fig. 4. Nóż *m* służy do pierwszego nacinania skóry wzdłuż tuszy przed rozpoczęciem właściwego zabiegu zdejmowania skóry. Nóż *m* wykonywa dwa zasadnicze ruchy, mianowicie ruch podłużny wzdłuż osi walca nośnego *a* i wysuwowy, przy którym noż ten wysuwa się na pewną odległość poza zewnętrzną powierzchnię walca *a*, w celu dokonania przecięcia skóry. Cięcie skóry, stykającej się z walcem *a*, jest dokonywane stopniowo, cięciami podłużnymi, przy równoczesnym wgłębianiu się ostrza noża *m* w skórę. Normalnie noż *m* jest całkowicie schowany we wspomnianej szczelinie. W celu zapewnienia swobodnych ruchów tego noża płaszczyzny zarówno stalowego odcinka *a'* jak i walca *a*, z którymi ten

nóż się styka, winny być dokładnie obrobione. Szczelina istniejąca wzdłuż walca nośnego winna być zabezpieczona odpowiednim narządem, inaczej bowiem w chwili jej przejścia poprzez miejsce styku walca nośnego a z walcem dociskowym c skóra może ulec uszkodzeniom przez ostre krawędzie tej szczeliny, a co ważniejsze może chwilowo ustać docisk skóry do walca zanim szczelina nie minie miejsca styku z walcem c . Poza tym wspomniany odcinek stalowy a' , ulegając systematycznemu naciskowi walca c może doznać trwałego ugięcia i powodować zacinać się noża m przy jego ruchach. W tym celu szczelina ta jest zabezpieczona listwą stalową n , osadzoną w masie walca nośnego a i uniemożliwiającą wyginanie się odcinka a' pod wpływem naciskowego działania walca c . Listwa n posiada niewidoczne na rysunku występy, znajdujące się w niewielkiej od siebie odległości, np. co 30 mm, które zabezpieczają zewnętrznie wspomnianą szczelinę, tworząc na zewnętrznej powierzchni walca a wzdłuż tej szczeliny mostki o długości odpowiadającej wielkości wspomnianych występów listwy n . Listwa n spełnia ponadto drugie zadanie, mianowicie stanowi ona narząd do popychania noża m . W tak utworzone przerwy szczeliny wchodzi teowe zęby noża m , wskutek czego przesuw listwy n powoduje równocześnie przesuw noża m . Do przecięcia skóry o grubości np. 4 mm wystarcza osiem posuwów noża m , czyli na każde półmilimetrowe wgłębienie się noża w skórę przypada jeden suw. Teowe zęby m' noża m posiadają dwa wcięcia. Jak uwidoczniło na fig. 4 jedno z tych wcięć jest szersze i dłuższe, drugie zaś węższe i płytsze. Płytsze wcięcia posiadają wszystkie zęby m' noża m (zębów tych może być np. ponad 20), natomiast głębsze wcięcia są przewidziane w jednym tylko skrajnym zębie na jednym końcu noża m oraz w kilku zębach na drugim jego końcu. Dzięki takiemu ukształtowaniu noża uzyskuje się bardzo sprawne jego działanie.

Listwa n otrzymuje swój ruch posuwowy, powodujący podłużny ruch przesuwny noża m , od przesuwnej wałka o przy pomocy ramienia o' , zahaczającego o występ listwy n . Zewnętrzne końce przesuwnej wałka o , przy pomocy których odbywa się jego przesuwowy napęd, są wyprowadzone na zewnątrz przez otwory wykonane w głównych czopach, służących do obracania walca nośnego a , osadzonego, jak już wspomniano, we wspornikach A . Wysuwanie natomiast noża m odbywa się przy pomocy wałka obrotowego p , zaopatrzonego na każdym swym końcu w jedno ramie p' zaczepiające o nóż m . Częściowy obrót wał-

ka p , uzyskiwany za pośrednictwem dowolnego rodzaju urządzeń rozrządczych niewidocznych na rysunku, powoduje odpowiednie wychylenie ramion p' do góry i tym samym i wysunięcie noża m . Praca zatem obrotowego wałka p i jego ramion p' polega na unoszeniu noża m , niezbędnym przy podcinaniu skóry. Cofanie noża powodują sprężyny p^2 , umieszczone symetrycznie po obu stronach ramion p' .

Wewnątrz walca nośnego a wzdłuż całej jego długości umieszczony jest wałek r , którego zadaniem jest wysuwanie specjalnych pazurów s , służących do zaczepiania o brzegi skóry przeciętej już podłużnym nożem m . Wałek r posiada na całej swej długości, w pewnych od siebie odstępach, małe ramiona, za pomocą których przy obrocie tego wałka o pewien kąt wysuwane są pazury s . Ruch wałka r , podobnie jak i wałka p , uzyskuje się przy pomocy dowolnego rodzaju urządzeń rozrządczych, umieszczonych w głównych czopach walca nośnego a .

W celu uniknięcia uszkodzenia ostrzy pazurów s wałek r posiada urządzenie regulacyjne, pozwalające na skracanie ogólnej długości zaczepiania o skórę zależnie od wagi tuszy i długości zdejmowanego kruponu. Inaczej mówiąc przy pomocy dodatkowego urządzenia można, wyłączając np. pięć skrajnych pazurów, uzyskać zaczepienie pazurów nie na całej długości skóry, lecz na jej części. Możliwość poszczególnego i kolejnego włączania każdego pazura s pozwala na regulację skokami, np. co 50 mm, długości zdejmowanych kruponów.

Wałek r jest zaopatrzony na jednym końcu w podłużny rowek z klinem i w rowku tym jest osadzona przesuwnie tuleja G z ramionami. Tuleja G może być zatem przesuwana po wałku r , przy czym ramiona są tak rozmieszczone, że każde przesunięcie tulei o pewien odcinek w jedną lub drugą stronę powoduje zaczepienie lub zwolnienie pazura s . Tuleja G posiada kilka ramion t i w zależności od jej ustawienia na wałku r zostają włączone lub wyłączone poszczególne pazury s . Przesuwanie tulei G jest uskuteczniane przy pomocy niewidocznej na rysunku śruby, umocowanej w łożysku wewnątrz walca nośnego a . Drugi koniec tej śruby jest wyprowadzony na zewnątrz walca a i jest zakończony główką pozwalającą na obracanie tej śruby kluczem.

Urządzenie pazurowe, jak już wspomniano, służy do zaczepienia przeciętej już nożem m skóry zdejmowanej, a przy ruchu obrotowym walca a do ciągnięcia jej aż do styku z walcem dociskowym c . Z chwilą zaczepienia skóry o wałek c wszystkie pazury s zostają cofnięte, gdyż dalej

następuje naciąg kraponu walcem *c*. Pazury *s* w normalnym swym położeniu są schowane wewnątrz walca *a* i utrzymywane w tym położeniu przy pomocy sprężyn *B*.

Walec nośny *a* jest zakończony na obu końcach żeliwnymi pokrywami, przez które wychodzą na zewnątrz końce wałków *p* i *r* oraz śruba, służąca do przesuwania tulei *G* na wałku *r*. Końce zaś przesuwnej wałka *o*, jak już wspomniano, wychodzą na zewnątrz przez otwory w głównych czopach, służących do obrotu walca nośnego *a*. Pokrywy, czyli dna walca *a* są zaopatrzone w uzębienie. Dna te posiadają zatem postać kół zębatach, przy czym średnica zewnętrzna tych kół jest równa średnicy walca *a*, a to z tego powodu, że przez te koła przechodzi z góry nóż tnący tkankę tłuszczową i oddzielający skórę od tuszy. Nóż ten jest opisany poniżej.

Skóra świńska jest zrośnięta z tkanką tłuszczową i odłączenie skóry przy pomocy ściągania jest wykluczone. Odłączanie skóry możliwe jest tylko przy równoczesnym przecinaniu tkanki tłuszczowej tuż przy samej skórze. Pracę tę w urządzeniu według wynalazku wykonywa nóż (przedstawiony schematycznie na fig. 3). Nóż ten składa się z obsady *f* i zawiera na górnym swym końcu szczelinę, w której jest osadzony właściwy nóż *f*₁, posiadający postać taśmy, której wystająca boczna krawędź skutecznie przecina tkankę tłuszczową zrośniętą ze skórą. Obsada *f* posiada kształt poprzeczny zbliżony do poprzecznego kształtu zewnętrznej powierzchni walca nośnego *a*, a to z wielu względów. Po pierwsze przy opuszczonym nożu, to jest gdy obsada jego leży na walcu *a* wzdłuż całej jego długości, uzyskuje się maksymalny docisk tuszy tak konieczny do przecięcia podłużnego skóry nożem *m*. Po uniesieniu noża o potrzebną do zdejmowania skóry wysokość, łukowo klinowy kształt obsady *f* najlepiej spełnia swe zadanie, gdyż nie wywołuje nagle niepożądanych odkształceń tuszy. Zastosowanie takiej obsady posiada jeszcze tę zaletę, że jest ona nieruchoma, gdyż samo cięcie jest dokonywane suwami wystającej krawędzi noża taśmowego *f*₁. W ten sposób suwy noża taśmowego praktycznie nie wpływają zupełnie ani na zdejmowaną skórę, ani też na tuszę. Przy zastosowaniu noża bez takiej obsady występowałyby na skutek tarcia niepożądane drgania lub nawet ruchy. Podczas zdejmowania skóry obsada *f* leżąc na zdejmowanej skórze dociska ją do walca, przy czym stopień docisku może być regulowany.

Nóż *f*₁ jest zamocowany przy pomocy specjalnych suwaków nieuwidoczniionych na rysunku,

wprawianych w ruch posuwowy, przy czym wystające ostrze noża taśmowego służy właśnie do cięcia tkanki tłuszczowej.

Walec nośny *a* posiada nasuniętą na jego zewnętrzną powierzchnię pochwę *b*, posiadającą postać przeciętego cylindra, obejmującego nieco więcej niż połowę powierzchni walca *a*, dzięki czemu wykluczone jest jej opadnięcie przy różnych położeniach. Między tą pochwą *b* i walcem *a* istnieje odpowiedni luz, pozwalający na jego pracę przy nieruchomej pochwie. Pochwa *b* jest napędzana od zębatego walca przy pomocy specjalnego sprzęgła i kół napędowych, zazębiających się z uzębieniem *b'* pochwy (fig. 5). Na przeciwnym do uzębienia *b'* końcu pochwy posiada ona szpary o szerokości rzędu kilku mm, wykonane w pewnych od siebie odstępach i służące do przepuszczania noża sierpowego *z*, służącego do poprzecznego cięcia skóry (fig. 6). Jeden taki nóż sierpowy dokonuje cięcia poprzecznego skóry tuż przy krawędzi pochwy *b* zaopatrzonej w uzębienie, drugi zaś nóż sierpowy może być przestawiany z jednej szpary do drugiej, pozwalając na regulację, np. co 50 mm, długości zdejmowanej skóry. Pochwa *b* w położeniu, przy którym górna część walca *a* jest odsłonięta, czyli w położeniu według fig. 3, nie przeszkadza zupełnie zwisom mięśni tuszy i jej obrotom na walcu. Przy obróceniu zaś tej pochwy mniej więcej o 90° powoduje ona podniesienie skóry tuszy np. o 5 mm i daje możliwość jej odcięcia, przy czym wskutek częściowego uniesienia tuszy, leżącej teraz na nieruchomej pochwie walca i na obsadzie *f* noża *f*₁, wstrzymany zostaje jej obrót po przecięciu skóry, przy czym walec nośny *a* obracając się z walcem *c* przeciąga odciętą skórę na zewnątrz. Wspomniane noże sierpowe z służą do cięcia poprzecznego skóry tylko w okresie przygotowawczym i w czasie zdejmowania skóry. Nóż sierpowy *z* posiada na swej powierzchni uzębienie *z'* do jego przesuwu przy pomocy koła zębatego.

Urządzenie według wynalazku działa następująco. Gdy tusza znajduje się już na walcu nośnym *a* we właściwym położeniu to jest z nogami zwisającymi pod pewnym kątem do pionu rozpoczyna swą pracę podłużny nóż *m*, wysunięty ze szczeliny przy pomocy ramion *p'* napędzanych wałkiem *p*. Gdy ostrze tego noża dotyka już skóry nóż *m* rozpoczyna swe ruchy posuwowe, powodowane przesuwem listwy *n*, która otrzymuje swój ruch od walca przesuwnej *o*. Częściowy obrót walca *p* i podnoszenie ramion *p'* uzyskuje się na skutek ruchu tulei *G*, której garby naciskają na ramiona wałka *p* i powodują jego częściowy obrót.

Wykonawszy kilka suwów nóż m przy dalszym powolnym obracaniu się tej tulei, wstrzymany zostaje wskutek ustania popychania zewnętrznych końców wałka p , utrzymując jednakże ten nóż w jego skrajnym położeniu, przy którym szersze wycięcia w teowych zębach m' noża m znajdują się na wprost rowków wykonanych na obwodzie walca, przy czym wycięcia węższe i płytsze w tych zębach znajdują się wówczas na wprost wylotu ostroży pazurów s . Dalszy obrotowy ruch tulei G powoduje nacisk na dźwignię wałka r , który wykonując częściowy obrót wypycha wszystkie zaczepione z nim pazury s na zewnątrz. Jest to moment, w którym pazury s zaczepiają o krawędzie skóry, przeciętej nożem m . Pazury wysunięte napotykają skórę i starają się unieść ją w górę, na co jednak nie pozwala ścianka noża m , znajdując się pod kątem 90° do osi tych pazurów. Ścianka ta nie tylko uniemożliwia podniesienie skóry, lecz zawdzięczając wspomnianym wąskim wycięciom w zębach m' , przez które mogą przejść pazury s , ułatwia przebiecie tej skóry tymi pazurami. Jednocześnie z ruchem pazurów inne urządzenie rozrządcze uruchamia noże sierpowe z , które pracując w szparach obwodowych i przecinając skórę również przechodzą poprzez szpary w teowych zębach noża m . Skóra zostaje więc przecięta podłużnie, zaczepiona na całej długości kruponu w pewnych odstępach pazurami s i podcięta poprzecznie nożami sierpowymi z tylko na niewielkiej długości np. 50 mm. Jednocześnie z wysuwaniem pazurów s specjalne urządzenie rozrządcze przesuwając obsadę noża taśmowego f_1 o kilka mm tak, aby nóż ten wraz z obsadą unioś część tuszy z przeciętą skórą do góry. Wskutek tego uniesienia powstaje luz między ostrzem noża f , a powierzchnią walca a , niezbędny do przecięcia zdejmowanej skóry. Tuleja G obracając się dalej zwalnia ramiona p' wałka p i wówczas sprężyny p^2 cofają nóż m . Ruch noży sierpowych z jest szybszy od ruchu wysuwowego pazurów s . Gdy pazury te przebiły już skórę dwa noże sierpowe z zostają cofnięte. Jest to moment wyjściowy do rozpoczęcia obrotu walca i tuszy. Walec nośny a , który pozostaje dotychczas nieruchomy, może już rozpocząć swój obrót na skutek ząbienia się z przekładnią zębata napędzaną ślimakiem. Po wykonaniu obrotu np. o 240° , tuleja G zostaje unieruchomiona. Normalne zdejmowanie kruponu rozpoczyna się z chwilą obrotu walca z obwodową szybkością np. 6 cm/sek. Pazury s ciągną skórę, ukośne przecięcie skóry ułatwia początkowy przesuw jej pod nóż f , i tusza obraca się na walcu nośnym a . Pazury dochodzą do walca dociskowego c i prze-

chodzą przez rowki na jego obwodzie, dając temu ostatniemu możliwość ciągnięcia skóry. W tym momencie urządzenia rozrządcze zwalniają pazury s , które pod działaniem sprężyn cofają się. W chwili odcinania kruponu od tuszy pochwa b walca a zostaje uruchomiona przy pomocy odpowiedniego sprzęgła i przekładni. Gdy pochwa b zajmie położenie przesunięte o 90° w stosunku do położenia według fig. 3 skóra zostaje odcięta od tuszy, która utraciwszy naciąg i leżąc na pochwie walca a i na obsadzie f noża taśmowego przestaje się obracać. Urządzenie transmisyjne przestaje również wówczas działać. Jednakże walce a i c pracują wtedy nadal i przeciągają krupon, który spada pod nimi.

Po ukończeniu zdejmowania skóry i po zdjęciu tuszy z walca zabiegi do następnego zdjęcia skóry uzyskuje się przez obrót wsteczny walca do jego normalnego położenia, przy którym cofnięta zostaje również i pochwa b walca a .

Zastrzeżenia patentowe

1. Urządzenie do ściągania skór kruponowych z tusz świńskich, znamienne tym, że posiada walec nośny (a), osadzony obrotowo i służący do podtrzymywania tuszy i jej obracania, wewnątrz którego umieszczony jest nóż (m) do podłużnego cięcia skóry, sprzężony mechanicznie z napędzaną przesuwalnym wałkiem (o) listwą (n) do przesuwania tego noża w kierunku podłużnym walca (a) oraz połączony z dwoma osadzonymi na obrotowym wałku (p) ramionami wychylnymi (p'), przy pomocy których przy częściowym obrocie wałka (p) nóż (m) jest wysuwany na zewnątrz walca nośnego (a) w celu dokonania podłużnego cięcia skóry, a ponadto wewnątrz walca (a) osadzone są przesuwne pazury (s) do zaczepienia o brzeg skóry przeciętej uprzednio nożem (m), sprzężone mechanicznie z wałkiem obrotowym (r) tak, że pazury są wysuwane z walca (a) przy częściowym obrocie wałka (r), na którym osadzona jest przesuwna tuleja (G), służąca do regulowania długości tego zaczepienia.
2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że walec (a) jest otoczony na części swego obwodu podłużną pochwą (b) z uzębieniem (b') na jednym jej końcu i z szeregiem równoległych przecięć na drugim jej końcu przeznaczonych na noże sierpowe (z), służące do zmiany rozstępu cięć poprzecznych skóry, przy

czym pochwa ta ma na celu unoszenie skóry do ułatwienia jej odcięcia od tuszy i jest osadzona na walcu (a) z pewnym luzem tak, iż po unieruchomieniu pochwy (b) na skutek nacisku na nią tuszy walec (a) może się obracać i współpracując z walcem dociskowym (c) przeciąga odciętą skórę na zewnątrz.

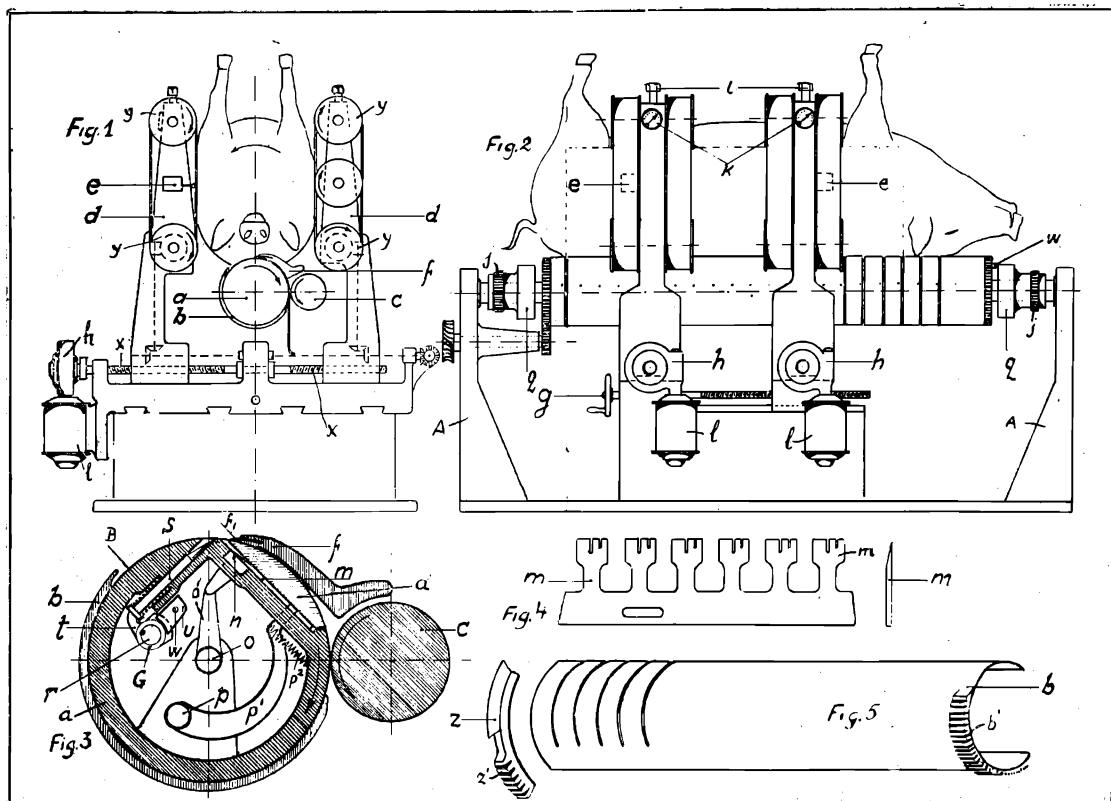
3. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że nóż (m) posiada postać taśmy z teowymi zębami (m'), zawierającymi na górnej swej powierzchni szczelinowe nacięcia.
4. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że w pobliżu miejsca wysuwu noża (m) z walca (a) znajduje się taśmowy nóż (f) zamocowany w obsadzie (f) a służący do prze-

cinania tkanki tłuszczowej tuż przy skórze, przy czym kształt obsady oraz noża jest dostosowany do zewnętrznego kształtu walca nośnego (a).

5. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada osadzone przestawnie zarówno w kierunku podłużnym jak i poprzecznym tego urządzenia wsporniki (d) z umocowanymi na nich obrotowo rolkami (y), na które nałożone są pasy bez końca, ułatwiające obrót tuszy.

Centrala Skór Surowych
Przedsiębiorstwo Państwowe

Zastępca: Józef Felkner
rzecznik patentowy

BIBLIOTEKA

Kal. 498, — 27 K-3-2894 — 150 egz. 5. 52. — Pism. V kl. v. 59,4 x 84. 60 gr.

Urządzenie Patentowe
Zastępca: Józef Felkner